

Д. Дебеляновъ.

Стихотворения

Луненъ блѣсъкъ

На лунния блѣсъкъ вълнитъ
Заливатъ безлюдния пжтъ —
Край него подъ бreme превити
Върбитъ стърчатъ.

Лѣхъ ведъръ нивята заспали
Облѣхва следъ огнений зной —
То сякашъ рой ангели бѣли
Разливатъ покой.

Звезда къмъ земята полита
Отъ свода пустинно-дълбокъ —
Далеко ридае и глѣхне
Планински потокъ.

Сиротна пѣсень

Ако загина на война,
Жаль никого не ще попари, —
Изгубихъ майка, а жена
Не найдохъ. нѣмамъ и другари.